RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 11.139 van 11 maart 2015
in de zaak A. 215.000/XIV-36.232

In zake : XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Julien Hardy
kantoor houdend te 1400 Nijvel
rue des Brasseurs 30
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 12 februari 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 136.358 van 15 januari 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 18 februari 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft geen betrekking op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Verzoeker verwijst naar de artikelen 48/3 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna:

de vreemdelingenwet) en naar artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome, en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, doch zonder aan te geven op welke wijze deze bepalingen zouden zijn geschonden. In de mate dat verzoeker van oordeel is dat zijn verzoek om internationale bescherming niet zorgvuldig werd onderzocht en hij een andere beoordeling ten gronde van de veiligheidssituatie voorstelt, dient te worden opgemerkt dat de Raad van State als administratieve cassatierechter niet vermag in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

2. In punt 2.5.3.2 van het bestreden arrest wordt uitgebreid ingegaan op de door de verwerende partij en de door verzoeker zelf bijgebrachte informatie aangaande de veiligheidssituatie in Irak, meer bepaald in Noord-Irak, en worden die elementen aan elkaar getoetst en beoordeeld. Daarmee is voldaan aan de in artikel 149 van de Grondwet en artikel 39/65 van de vreemdelingenwet vastgelegde motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Deze bepalingen hebben geen betrekking op de vraag of de gegeven motivering juist is of niet.

De artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek houden in dat de rechter aan een akte geen uitlegging mag geven die niet verenigbaar is met de bewoordingen of de inhoud ervan. Verzoeker citeert slechts een algemene opmerking uit het door hem bijgebrachte verslag van het UNHCR, terwijl het bestreden arrest is gesteund op concrete informatie uit de documentatie van de verwerende partij betreffende welbepaalde gebieden en plaatsen, in het bijzonder de noordelijke provincie Dohuk en verzoekers geboortestreek Zahuk. Verzoeker maakt dan ook geen schending van de bewijskracht van het door hem voorgelegde document aannemelijk.

Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op elf maart tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Joris Casneuf	**Carlo Adams**